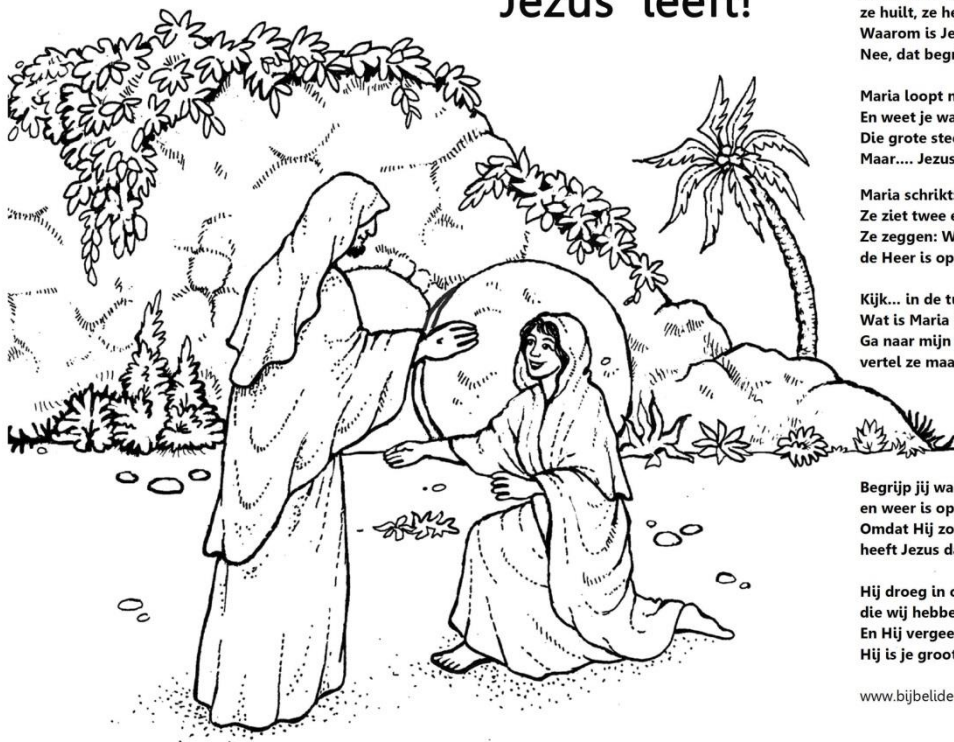

Paaskrant voor ouders en kinderen

van

Basisschool St. Aloysius

Jezus leeft!

Maria is vroeg opgestaan,
ze huilt, ze heeft verdriet.
Waarom is Jezus dood gegaan?
Nee, dat begrijpt ze niet.

Maria loopt naar Jezus graf.
En weet je wat ze ziet?
Die grote steen is weggerold.
Maar.... Jezus ligt er niet.

Maria schrikt: Waar is de Heer?
Ze ziet twee engelen staan.
Ze zeggen: Wees niet bang,
de Heer is opgestaan!

Kijk... in de tuin ziet ze de Heer.
Wat is Maria blij!
Ga naar mijn vrienden, zegt de Heer,
vertel ze maar van Mij!

Begrijp jij waarom Jezus stierf,
en weer is opgestaan?
Omdat Hij zoveel van je houdt,
heeft Jezus dat gedaan.

Hij droeg in onze plaats de straf,
die wij hebben verdiend.
En Hij vergeeft jou altijd weer,
Hij is je grootste Vriend

www.bijbelidee.nl

Belangrijke periode en data voor Pasen:

Vastentijd De vastentijd is de periode van veertig dagen, voorafgaand aan Pasen. Die periode begint direct na Vastenavond, op Aswoensdag. Vroeger stond er bij veel gezinnen gedurende de hele vastentijd geen vlees op tafel. Vis of ei, kaas en groenten, dat waren de hoofdbestanddelen van de maaltijden. Tussen Aswoensdag en Pasen zitten 46 dagen. Toch wordt er gesproken over 40 dagen vasten. Verklaring: op zondagen hoeft het vasten niet. Het is de katholieke variant op het Bijbelse vasten. De vastentijd is periode van bezinning en versobering.

Goede Week De week voor Pasen heeft ook een naam. Katholieken noemen die de Goede Week. Het is de laatste week van de Vastentijd: een week van inkeer op weg naar het feest van Pasen.

Palmzondag De zondag voor Pasen kennen we als palmzondag. Het is het begin van de Goede week. We vieren dan dat Jezus als een koning werd binnengehaald in Jerusalem. De mensen zwaaiden met palmtakken en zongen hosanna. Jezus ging naar de tempel waar hij zieken genas. Het is haast niet te geloven dat Jezus nog geen week later werd vermoord als een zware misdadiger!

Witte Donderdag Op Witte Donderdag zat Jezus met zijn volgelingen aan tafel, Hij at voor het laatst met Zijn vrienden: het Laatste Avondmaal.

Jezus zei, toen Hij het brood in stukken brak en ronddeelde: Dit is mijn lichaam, en het wordt voor iedereen gegeven. En bij het ronddelen van de wijn zei Hij: Dit is mijn bloed dat voor iedereen wordt vergoten. Zijn vrienden snapten er toen niet veel van. Pas later toen Hij dood was begrepen ze wat Jezus bedoelde. Judas verraadt Jezus die gevangen wordt genomen. In veel kerken wordt dit laatste avondmaal nog steeds gevierd. En in de Katholieke kerk zelfs elke zondag, daar heet het brood (lichaam van Jezus) de Eucharistie of Hostie. Het is gebruikelijk in katholieke kerken om op Witte Donderdag kruisbeelden met een wit kleed af te dekken. Wit staat voor onder meer vreugdevol en heilig. Witte Donderdag markeert het begin van het lijden van Jezus.

Goede Vrijdag Jezus werd om 09.00 uur gekruisigd. Ze hebben Hem met spijkers aan het kruis geslagen, wat zal dat pijn hebben gedaan. Om 12.00 uur werd het donker en om 15.00 uur overleed Jezus Christus. Voor zonsondergang werd hij begraven.

Waarom zou dan toch deze dag Goede vrijdag worden genoemd? Er was toch niks goeds aan, dat Jezus doodging! Goede vrijdag heet zo, omdat Jezus Zijn leven aan ons allemaal GEGEVEN heeft. Dit deed Hij, omdat Hij onze dingen die we fout doen aan het kruis heeft gedragen. Dit betekent dat Hij ervoor zorgt dat God ons kan vergeven als we iets doen dat niet mag. Meestal doen we dan een ander verdriet of pijn. Als je er spijt van hebt kan God je vergeven, en jij kunt dan ook naar de ander toe gaan en zeggen dat je spijt hebt.

Stille Zaterdag Op paaszaterdag denken we aan Jezus die nu in het graf ligt, een uitgeholde grot met een grote zware steen ervoor. Het kruis is nu leeg, en in veel kerken is het altaar nu leeggeruimd. Er liggen en staan geen bloemen, kaarsen, of mooie kleden op het altaar (kerktafel waar de pastoor of dominee aan staat.)

Eerste Paasdag De opstanding van Jezus Christus. Valt altijd op de eerste zondag na de eerste volle maan in de lente. Deze datum werd in het jaar 325 vastgesteld tijdens het zogeheten Eerste Concilie van Nicea: een vergadering van bisschoppen.

Tweede Paasdag Tweede Paasdag heeft geen enkele kerkelijke achtergrond. Een mogelijke verklaring is dat mensen Pasen vroeger zo belangrijk vonden dat zij één dag niet genoeg vonden om het te vieren.

Gedicht

Paaskaarsjes!

Wanneer vele paaskaarsjes branden,
is dat een prachtig gezicht.

Want dan zie je iedereen,
als in een zee van licht.

Ik denk dan stiekem bij mezelf,
zo moest het altijd zijn:

Een zee van licht waar je ook gaat,
en nergens donkere pijn.

Het licht van Jezus in de straat,
op school, op elk plein.

In alle steden, klein en groot,
Zou het dan vrede zijn!

De grote vraag dus, waar het om gaat,
ontwijken heeft geen zin,
hoe krijgen we dit zuivere licht,
de hele wereld in?

Hoe wandelt het naar stad en land,
naar mensen groot en klein.

Hoe wandelt het de huizen in,
om er voorgoed te zijn?

Ik heb er over nagedacht,
en heb mijn antwoord klaar,
Het licht komt er door jou en mij,
wij zijn die wandelaar.

De Paaskaars brandt,

Het licht van Pasen schijnt.

Het is aan ons te zorgen dat,

Dit licht nooit meer verdwijnt.

ONDERBOUW

Verhaal: Een reis door het land van de dood

Jesus en zijn vrienden zitten aan tafel. Vanavond is het paasfeest. Het feest van de platte broden. Er wordt gevierd dat heel lang geleden de over-over-overgrootmoeders en -vaders zijn weggevlucht uit het land Egypte. Als het platte brodenfeest begint, zeggen de mensen tegen elkaar: 'Weet je nog wel dat we vroeger met God zijn weggelopen uit Egypte? Weg bij de farao die ons liet werken zonder dat we er iets voor kregen. En weet je nog de avond waarop we zijn gevlucht? We hadden zo weinig tijd om het deeg te kneden en te bakken, dat de broden helemaal plat werden. Zo plat als dit brood hier.' Ze houden de platte broden omhoog. De mensen aan tafel lachen en drinken met elkaar. Ze praten erover hoe sterk en goed hun God is. En ze vertellen over Egypte alsof ze er zelf bij zijn geweest. Maar dat is niet zo. Want het is allemaal heel lang geleden. De tafel is mooi gedekt. Vol met groenten en dingen die ze alleen eten op dit speciale feest. Ook de wijn staat op tafel. Heel goede wijn die ze lang hebben bewaard om vandaag te drinken. De platte broden liggen midden op tafel. Zo kun je ze goed zien. Het platte brodenfeest is een vrolijk feest. De vrienden van Jesus zijn blij dat Jesus weer zoveel lacht. Dan praat hij tenminste niet over doodgaan. Want dat is niet vrolijk. Ze drinken wijn. 'Proost,' zegt Simon. 'We drinken om te vieren dat God en de mensen goede vrienden zijn.' 'Ja, daar drinken we op!' zeggen de anderen. Het glas van Jesus is leeg. Simon wil het glas weer volschenken. 'Ik zal nog wat inschenken. Om te vieren dat we allemaal vrienden zijn.' Maar Jesus legt zijn hand op het glas. 'Nee,' zegt hij, 'dit was mijn laatste glas wijn hier.' 'Laatste glas wijn hier?' vragen zijn vrienden verbaasd. 'Ga je dan weg?' Ze houden op met eten. Ze kijken allemaal naar Jesus. Die kijkt heel ernstig. Hij zegt: 'Straks zal ik gevangen worden genomen. Want er zijn mensen die mijn vrienden niet zijn. Zij zullen naar de soldaten van de koning lopen en zeggen dat ik koning wil worden van dit land. De soldaten zullen komen en mij meenemen. Daarna zullen ze me doodmaken.' 'Doodmaken?' De vrienden schrikken. Wie praat er nu zo? Jesus zit daar toch gewoon aan tafel? 'Waarom praat je toch de hele tijd over doodgaan?' vragen ze. 'Je bent toch niet oud. En ook niet ziek. En wij zijn bij je. Als er soldaten komen, dan houden wij ze tegen. Wees toch niet bang.' Jesus schudt zijn hoofd. 'Als ik doodga,' legt Jesus uit, 'zal ik door het land van de dood reizen. Drie dagen zal ik erdoorheen reizen.' 'Ik heb veel liever dat je hier blijft,' zegt Simon. 'We zullen je nooit meer zien,' roepen de anderen geschrokken. 'Uit het land van de dood komt nooit iemand terug.' 'Maar ik wel,' zegt Jesus, 'Als ik door het land van de dood ben gegaan, zal ik terugkomen. Dan zal ik nog even bij jullie zijn om gedag te zegen.' De vrienden van Jesus zitten stilletjes aan tafel. Ze denken en denken. Over wat Jesus zegt. Alle mensen gaan dood, denken ze. Maar je weet niet wanneer. Jesus weet het wel. De vrienden schudden hun hoofd. Hoe ze ook hun best doen, ze begrijpen niet wat Jesus zegt. Ze kunnen niet vooruit in de tijd kijken. Gelukkig maar. Ze beginnen weer te eten.

Tineke de Lange

geen kopieerrecht | no copyright | www.bibelkleurplaten.nl

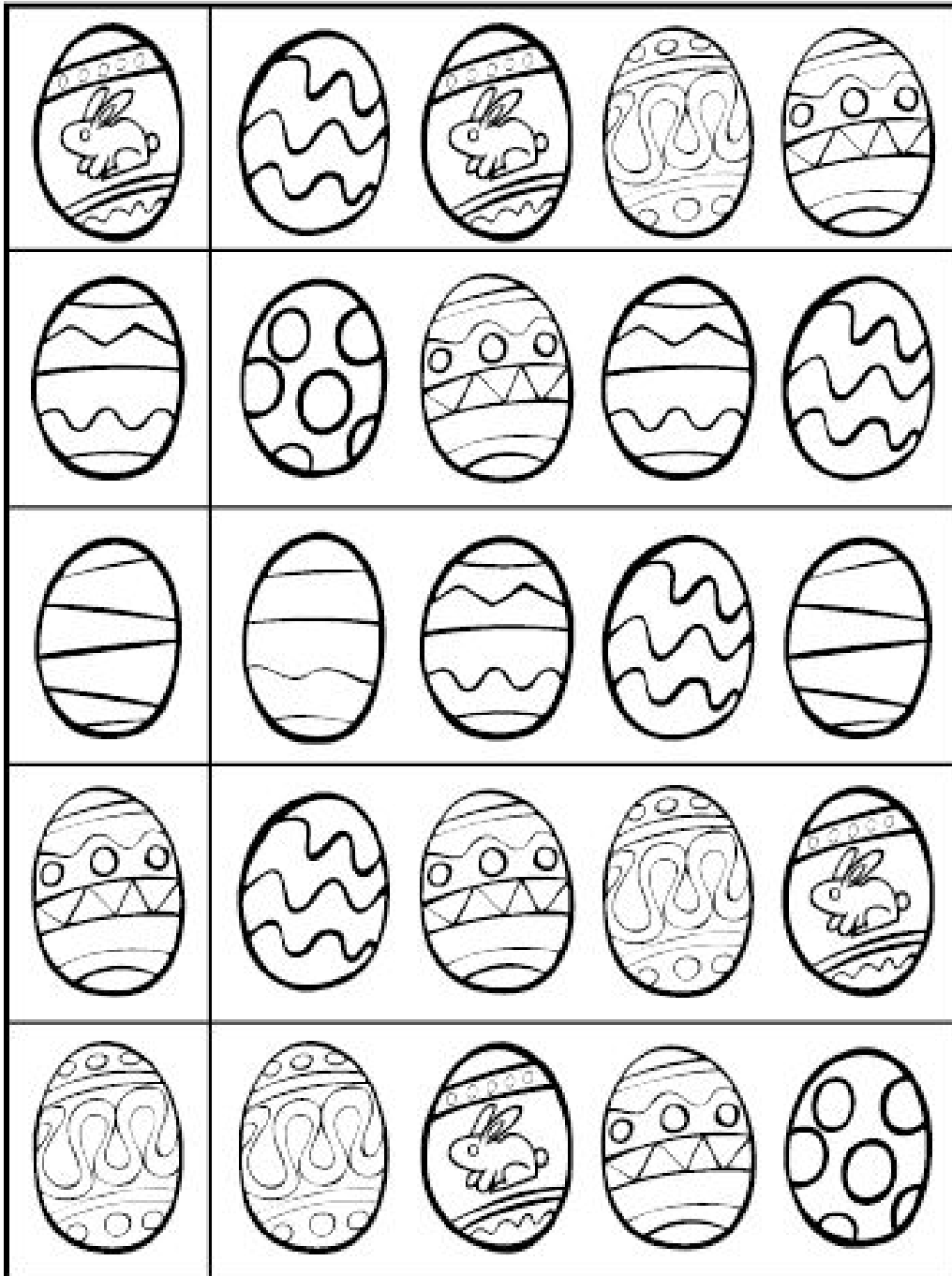
JAMP BUBEL

Lucas 22

Het laatste avondmaal met de leerlingen. Jezus breekt het brood en schenkt de wijn in. Jezus zegt "dit is Mijn lichaam en Mijn bloed". "Iemand van jullie zal Mij verraden, en dan zal Ik sterven".

BUBEL
KLEUR
PLATEN.NL
© 2015 BUBEL

Welk ei is hetzelfde?

MIDDENBOUW

Verhaal: Het laatste avondmaal

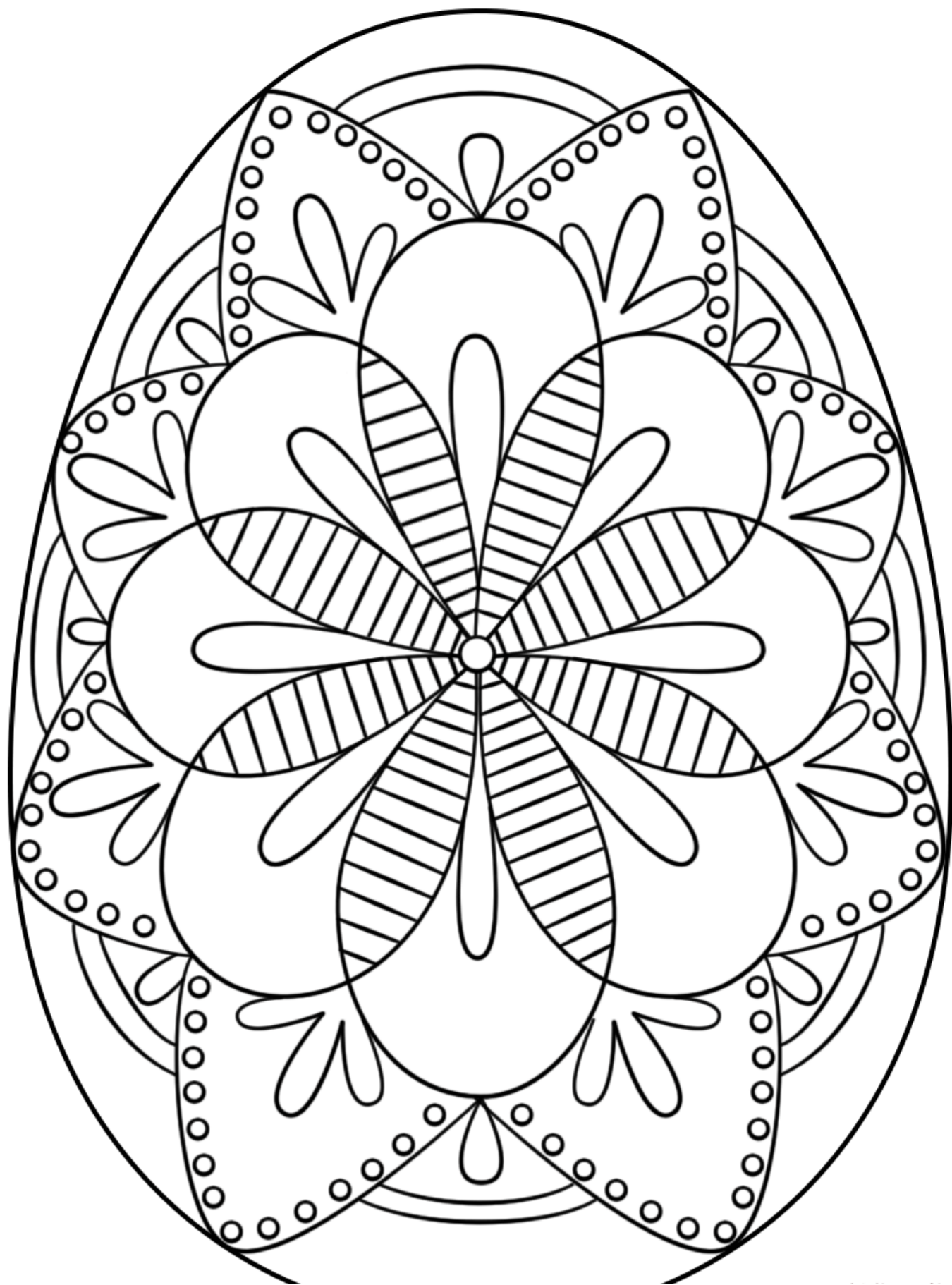
Het laatste avondmaal Het is de eerste dag van het feest van het ongegiste brood: het paasfeest. De joden vieren op deze dag dat God het joodse volk brood gaf, toen het eenzaam en hongerig in de woestijn was. Jezus heeft die middag in de tempel gesproken. Er zijn veel mensen naar hem toegekomen. Sommigen hangen aan zijn lippen, maar anderen worden boos om wat hij over God vertelt. Ze vinden dat Jezus een bedrieger is. Er is zelfs een relletje ontstaan. En dat in de tempel! De soldaten hebben tegen Jezus gezegd dat hij beter weg kan gaan. Maar zo is Jezus niet. Hij laat zich niet wegsturen. Het is al avond als Jezus met zijn leerlingen aan tafel gaat om het paasmaal te eten. Ze zijn bij elkaar gekomen in het huis van een vriend midden in Jeruzalem. Er is brood en wijn. Jezus kijkt de tafel rond. Ze zijn er allemaal: Simon Petrus, Andreas, Jacobus, Johannes, Filippus en Bartholomeus. Ook Matteüs, Tomas, de andere Jacobus, Simon, Judas en Mattias. Jezus schraapt zijn keel en begint te praten: 'Lang geleden ging Mozes met het joodse volk de woestijn in. Ze wisten niet wat hun te wachten stond, maar toch gingen ze op pad. Zo is het nu ook. Ik denk dat het niet lang meer zal duren voor de soldaten mij zullen oppakken. Ik weet dat mijn Vader het zo wil. Vandaag is het de laatste keer dat we samen aan tafel zitten.' Hij pakt het brood dat op de tafel ligt en breekt het in stukken. 'Dit brood,' gaat hij verder, 'wil ik met jullie delen. Het is een teken van ons verbond. Deel het brood met elkaar, ook als ik er niet meer ben. Het zal jullie kracht geven om de toekomst tegemoet te gaan.' Jezus geeft iedereen een stuk brood. Ze eten samen en zwijgen. Ze voelen dat dit een belangrijk moment is. Ieder heeft zijn eigen gedachten. Hoe kunnen ze Jezus beschermen? Sommigen zijn bang voor wat komen gaat. Wat zal er van hen worden als Jezus er niet meer is? Als antwoord op hun gedachten spreekt Jezus: 'Door het brood zijn we met elkaar verbonden. Vertrouw er maar op, ik zal jullie kracht schenken.' Tafelgebed God, wij zijn dankbaar voor dit brood het geeft ons kracht, we delen het met elkaar.

Verhaal: De laatste dagen van Jezus

Petrus en Johannes achtervolgen de man met de kruik Het was bijna Pesach, het joodse paasfeest. Jezus wilde dit grote feest graag samen met zijn vrienden vieren. Hij stuurde Petrus en Johannes eropuit om alles voor te bereiden. Hij vertelde dat ze naar de stad moesten gaan. Daar zouden ze iemand zien met een kruik water. Als ze hem volgden, zouden ze bij een huis komen waar ze het paasmaal konden houden. Zo gebeurde het ook. Petrus wordt boos als Jezus zijn voeten wil wassen Toen het zover was wilde Jezus met zijn vrienden aan tafel gaan. Maar eerst moesten hun voeten gewassen worden. Jezus pakte een bak met water en een doek en begon de voeten van zijn vrienden te wassen. Iedereen keek verbaasd. Dit was toch een werkje voor knechten? Petrus wilde niet dat Jezus zo iets deed. Maar Jezus zei: 'Als ik je voeten niet mag wassen hoor je niet bij mij!' Toen zei Petrus: 'Was me dan maar helemaal!', maar dat was een beetje overdreven. Judas rent weg uit de kamer waar hij met Jezus en zijn vrienden aan tafel zat Nadat ze aan tafel waren gegaan, keek Jezus de kring rond en zei: 'Een van jullie zal mij verraden. Hij zal mij aan mijn vijanden overleveren.' De leerlingen keken elkaar aan en vroegen: 'Wie dan? Ik toch niet?' Jezus zei: 'Met wie ik het brood in de schaal doop, die is het.' Judas schrok, want dat was hij. Hij ging snel weg om aan de soldaten te vertellen waar ze Jezus na het eten konden vinden. Jezus breekt het brood en geeft de beker met wijn rond Tijdens het eten nam Jezus een brood. Hij dankte God. Hij brak het brood in stukken en gaf die aan zijn vrienden. Hij zei: 'Eet van dit brood, want dit is mijn lichaam.' Hij nam ook een beker met wijn. Hij dankte God weer en zei: 'Drink allemaal uit deze beker, want dat is mijn bloed. Blijf zo bij elkaar komen en blijf aan mij denken. Probeer te leven zoals ik jullie vóórgedaan heb.' Jezus bidt en huilt en zijn vrienden slapen onder een boom Na het eten gingen ze allemaal naar een tuin die Getsemane heet. Jezus was verdrietig en bang. Hij voelde dat het gauw afgelopen zou zijn met hem. Hij vroeg aan Petrus, Jakobus en Johannes of ze met hem meegingen, een stukje verderop. Daar zouden ze rustig samen kunnen bidden. Dan zou Jezus zich niet zo alleen voelen. Maar de vrienden waren moe en

vielen in slaap. Intussen was Jezus aan het bidden. Hij vroeg aan God of het alsjeblieft niet hoefde te gebeuren: 'Abba, vader, als het niet nodig is, laat me dan alsjeblieft niet doodgaan! Maar als het moét, laat het dan gebeuren zoals u het wilt.' Judas komt met de Romeinse soldaten die Jezus gevangen nemen. Daarna kwam Judas met de soldaten. Jezus werd gevangengenomen, gemarteld en aan een kruis genageld. Aan dat kruis is hij doodgegaan. Zijn vrienden waren verschrikkelijk bang en bedroefd. Els Ettes

BOVENBOUW

Lijdensverhaal

Mijn naam is Susan en ik was erbij. Ik werkte die avond, in het huis van Nikodemus. Jezus zat met zijn vrienden te eten. Ze vierden samen Pesach, een joods feest, en ik bediende ze. Aan alles kon je merken dat die Jezus voor al die mensen veel betekende. Ze vroegen hem van alles. Ze wilden vlak bij hem zitten. Ze keken veel naar hem. En sprak hij, dan was het stil. Hij zei niet veel. Ik zag het: Jezus waste voor het eten de voeten van iedereen aan tafel. Net een bediende, zoals ik. Zijn vriend Simon wilde eerst niet dat Jezus aan zijn voeten zat en hij werd zelfs boos. Ik zag dat Jezus brood en wijn liet rondgaan. Hij zei: 'Dit is de laatste keer dat ik met jullie eet.' Toen schrokken de vrienden, allemaal. Want Jezus zei: 'Een van jullie zal mij verraden.' Toen zag ik ook een van de vrienden heel zenuwachtig wegsluipen. Na het eten gingen ze allemaal stilletjes weg. Ze waren bang om opgepakt te worden in de stad. Ik ben er ongemerkt achteraangegaan. Ik wilde alles meemaken. Ze gingen de stad uit, een olijfboomgaard in. Bij het licht van de maan kon ik zien dat Jezus nog maar met een stuk of twaalf, misschien vijftien mensen was. Hij zei: 'Ik ben zo verdrietig. Ik wil nu even alleen zijn en bidden tot God mijn vader. Blijven jullie hier? En val alsjeblieft niet in slaap. Ik ben zo bang.' Bij een boompje legde hij zijn kleed op de grond en bad. Het was donker en stil. De vrienden hadden gegeten en wijn gedronken en daardoor vielen ze toch allemaal in slaap. Ik zelf geloof ik ook. Ineens stond Jezus weer bij zijn vrienden en schreeuwde paniekerig: 'Kunnen jullie dan niet even wakker blijven? Ik zei toch dat ik bang ben. Ik wil niet wat er straks gaat gebeuren en toch moet ik doorgaan. Ik heb jullie nodig! Juist nu!' Zijn vrienden begrepen er niet veel van, dat kon ik wel aan hun gezichten zien. En toen ineens was er die groep zwaarbewapende soldaten. Ze kwamen van alle kanten. En die ene vriend, die stiekem van tafel was weggeslopen. Hij liep naar Jezus toe en zei heel vals: 'Dag meester', en gaf hem een kus. Nu wisten de soldaten wie ze moesten hebben. Ze trokken hun zwaarden en grepen Jezus vast. En daar was die driftige Simon weer. Hij pakte zijn mes en vloog een soldaat aan. Maar Jezus riep: 'Nee, Simon, geen messen, geen geweld. Dan doen ze hetzelfde met jou!' Ze namen Jezus mee. Degene die Jezus gekust had, kreeg er geld voor. De anderen bleven achter in de boomgaard. Hun gezichten waren asgrauw. Ik ging achter Jezus en de soldaten aan. Kijken wat er zou gebeuren natuurlijk. Ze brachten hem naar het Sanhedrin, de hoge raad. Daar kon ik niet naar binnen. Heel veel mensen, die gehoord hadden wat er gebeurd was, verzamelden zich bij het gebouw. Ik zag Simon ook lopen. Hij deed heel geheimzinnig. Hij was vast bang om ook gepakt te worden, net als Jezus. Uren later liepen de soldaten, met Jezus tussen hen in, naar het paleis van Pilatus, de Romeinse stadhouder. Hij werd naar de kelders gebracht, waar ze mensen martelen. Hij stond voor Pilatus. Die ondervroeg hem. Dat zag ik vanuit een boom waar ik in geklommen was, dicht bij het raam. 'Bent u de koning der Joden?' vroeg Pilatus. Stilte. Pilatus vroeg het nog een keer. 'U zegt het,' zei Jezus doodkalm. Pilatus zei zenuwachtig: 'Ik weet niet wat ik met je moet. Laat ik de heren van de Hoge Raad hun zin maar geven. Dat kan geen kwaad.' Ze voerden Jezus af. Ik zag zijn gezicht, toen ze voorbij mijn boom liepen. De mensen voor het paleis schreeuwden: 'Dood hem! Kruisig hem!'

Marc Wopereis

Verhaal: Het is echt niet te geloven

Het is sabbat in Jeruzalem. Alles is stil. De winkels zijn de hele dag dicht. De mensen zitten in hun huis. Ook de twee Maria's zijn thuis. Ze huilen. Ze praten met elkaar over de dood van Jezus. Tot het laat wordt en ze in slaap vallen. De volgende ochtend lopen de twee Maria's het huis uit. Ze gaan naar het graf waar Jezus is begraven. Ze hebben olie bij zich om zijn lichaam mee in te wrijven. Want zo doen ze dat altijd bij mensen die zijn gestorven. Salome, die ook veel van Jezus heeft gehouden, gaat mee. Nu zijn ze met z'n drieën. Onderweg zeggen ze niets. Anders wel. Dan praten ze honderduit. Als ze bijna bij het graf zijn, zegt de ene Maria: 'Als we die zware steen maar weggeduwd krijgen.' Dan zien ze het graf. Hoe kan dat? De zware steen is al weggeduwd. Het graf is open! 'Maar dat moet niet!' roept een van de Maria's geschrokken. De vrouwen rennen over het pad. Ze gaan het graf binnen en kijken rond. Er ligt niemand. Het graf is leeg. In de hoek, aan de rechterkant, zit een jongen. Met witte kleren aan. De vrouwen schrikken. 'Wees niet bang!' zegt de jongen. 'Jullie zoeken Jezus, de man die vrijdag is doodgegaan. Hij is niet meer dood. Hij leeft.' De vrouwen willen wat zeggen. Maar het lukt niet. De woorden blijven in hun keel steken. 'Ga naar huis,' zegt de jongen. 'En vertel zijn vrienden dat Jezus is opgestaan.' De vrouwen gaan naar buiten. Ze weten nog steeds niet wat ze zeggen moeten. Dan begint Salome te rennen. De anderen rennen achter haar aan. Ze rennen terug naar de stad. Naar de huizen van hun vrienden. Vrienden die ook vrienden van Jezus zijn. Ze vergeten helemaal te kloppen. Zo opgewonden zijn ze. Bij de deur beginnen ze al te vertellen wat ze bij het graf hebben gezien. Aan iedereen die het horen wil vertellen ze: 'We zijn naar het graf gegaan. Maar Jezus lag er niet. Het graf was leeg. Want hij is opgestaan.' Jezus' vrienden roepen door elkaar: 'Echt waar? Opgestaan?' 'Echt waar, hij is opgestaan!' zeggen Salome en de twee Maria's. 'Het is niet te geloven,' roepen de anderen. 'het is echt niet te geloven.'

Corinne Nederlof

Probeer zelf een rijtje kippen te tekenen